

чите на лзїка ѹ на негова рдз, тако на лзї-
чка ѹ на рагыти съ разговарлюющїмса, ѹ как-
то оуччи страниаго лзїка, тако, ѹ на рагыте
на дрѹгїйтє, илї отъ оучителїй тѣ, илї отъ
седовжїй тѣ си: зашто оумл дѣтински при-
лича, споредъ ярістотелъ, на єдна весла вѣлл
комага (хартія), на којто, ни є никакво дѣй-
ствїе написанно, но може по време, весла много
да сѧ напишатъ на неѧ: ако прочее сѧ на-
пишатъ предобріи, ѹ преполезнїи оученїита на
оумлъ ѹмъ, вѣщатъ добріи ѹ преполезнїи
на общество, ѹ ѿныѧ: ако ли сѧ напишатъ
зай, тогдѣ шлатъ бы весла вредители, ѹ злї
и ѿныѧ, ѹ за тоба подобава да набыкатъ
дѣцата, отъ начало къ добродѣтель та: за-
што ѿныѧ който научатъ оу малдаго свое-
гѡ возрастъ, ѹ тин ще пазятъ до гаубочай-
шата си старостъ. Отъ тѣка сѧ йсно прод-
мѣка, както такови нерадивы ѹ чадоненави-
стни отци, ѹ мати мнение весла покварио,
и погубишио.

б) Великото ненасыто лакомство, ѹ на-
симио грабитељство: което обладава на днешню
то време, минимото любородство нашеаго рода:
което премина вслакаго къмахай возраста, ѹ
чина, което происхожда отъ небѣжество: и на-
симио граби, отгдѣто неподобава: разносъ, гдѣ-
то неприлича! лскателствата оу се рдно внема-